

Sveriges överenskommelser med främmande makter

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1982: 93

Nr 93

**Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island
och Norge om nordiska medborgares rätt att använda sitt
 eget språk i annat nordiskt land.**

Svaneke den 17 juni 1981

Regeringen beslöt ratificera konventionen den 3 december 1981.
Ratifikationsinstrumentet deponerades i Helsingfors den 2 februari 1982.
Konventionen har ännu ej trätt i kraft.

Riksdagsbehandling: Prop. 1981/82: 5, KU 1981/82: 13.
Rskr 1981/82: 17.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om nordiske statsborgeres ret til at anvende deres eget sprog i et andet nordisk land

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

som anser en øget sproglig ligestilling inden for Norden for at være af stor betydning for den nordiske fællesskabsfølelse og for en udvidet forbindelse mellem de nordiske folk,

som finder det vigtigt, at nordiske statsborgere i så stor udstrækning som muligt kan anvende deres eget sprog over for myndigheder og andre offentlige organer i et andet nordisk land,

som erkender, at en god sprogservice for nordiske in-vandrere er af væsentlig betydning for at fremme tilpasningen, og for at sikre dem social tryghed og lige behandling i samfundet,

er i overensstemmelse med synspunkterne i Nordisk Råds recommendation nr. 29/1966, blevet enige om følgende:

Artikel 1

De sprog, som omfattes af denne konvention er dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk.

Konventionen omfatter såvel mundtlig som skriftlig kontakt med en myndighed eller et andet offentligt organ, dog ikke telefonkontakt.

Sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä Pohjoismaiden kansalaisten oikeudesta käyttää omaa kieltään muussa pohjoismaassa

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset,

katsoen, että nykyistä suuremmalla kielellisellä tasa-arvolla Pohjoismaissa on suuri merkitys pohjoismaiselle yhteistunteelle ja Pohjoismaiden kansojen välisille nykyistä laajemmille yhteyksille,

pitäen tärkeänä, että Pohjoismaiden kansalaiset voivat mahdollisimman suuresa määrin käyttää omaa kieltään muun pohjoismaan viranomaisissa ja muissa julkisissa toimielimissä,

tietoisina siitä, että pohjoismaisille siirtolaisille järjestettävällä hyvällä kielipalvelulla on olennainen merkitys, jotta sopeutumista helpotettaisiin ja jotta heille taattaisiin yhteiskunnallinen turvallisuus ja samanlainen kohtelu yhteiskunnassa,

ovat, Pohjoismaiden neuvoston suosituksen no 29/1966 perustana olleiden ajatusten mukaisesti, sopineet seuraavasta.

1 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitettuja kieliä ovat suomi, islanti, norja, ruotsi ja tanska.

Sopimus koskee suullista ja kirjallista kanssakäymistä viranomaisen tai muun julkisen toimielimen kanssa, ei kuitenkaan puhelinkeskusteluja.

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um rétt norrænna ríkisborgara til að beita eigin tungu í öðru norrænu landi

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar,

sem álfta að aukin jafnstaða um beitingu tungu á Norðurlöndum sé mjög mikilvæg fyrir norræna samkennd og nánara samneyti norrænna þjóða.

sem telja mikilvægt að norrænir ríkisborgarar geti í svo ríkum mæli sem kostur er beitt eigin tungu við yfirvöld og aðrar opinberar stofnanir í öðru norrænu landi,

sem gera sér ljóst að góð málafjónusta fyrir norræna innflytjendur hafi verulega þýðingu til að auðvelda aðlögun og tryggja þeim félagslegt öryggi og jafnrétti í samfélaginu.

hafa í samræmi við þá hugsun sem býr að baki ályktun Norðurlandaráðs nr. 29/1966 orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Þær tungur sem samningur þessi tekur til eru íslenska, danska, finnska, norska og sænska.

Samningurinn gildir bæði um munnleg og skrifleg samskipti við yfirvöld og aðrar opinberar stofnanir, þó ekki samskipti simleiðis.

Konvensjon mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om nordiske statsborgeres rett til å bruke sitt eget språk i et annet nordisk land

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige,

som anser økt språklig likestilling i Norden for å være av stor betydning for den nordiske fellesskapsfølelsen og for utvidet kontakt mellom de nordiske folk,

som finner det viktig at nordiske statsborgere i så stor utstrekning som mulig kan bruke sitt eget språk overfor myndigheter og andre offentlige organer i et annet nordisk land,

som er klar over at en god språktjeneste for nordiske innvandrere er av vesentlig betydning for å lette tilpassingen og sikre dem sosial trygghet og lik behandling i samfunnet,

er, i samsvar med tanken bak Nordisk Råds anbefaling nr. 29/1966, blitt enige om følgende:

Artikkel 1

De språkene som omfattes av denne konvensjonen er norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk.

Konvensjonen gjelder så vel muntlig som skriftlig kontakt med myndigheter eller andre offentlige organer, likevel ikke telefonkontakt.

Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om nordiska medborgares rätt att använda sitt eget språk i annat nordiskt land

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge,

som anser att en ökad språklig likställighet inom Norden är av stor betydelse för den nordiska gemenskapskänslan och för vidgade kontakter mellan de nordiska folken,

som finner det angeläget att nordiska medborgare kan i så stor utsträckning som möjligt använda sitt eget språk inför myndigheter och andra offentliga organ i ett annat nordiskt land,

som är medvetna om att en god språkservice för nordiska invandrare är av väsentlig betydelse för att underlätta anpassningen och tillförsäkra dem social trygghet och lika behandling i samhället,

har, i enlighet med tanken bakom Nordiska rådets rekommendation nr 29/1966, överenskommit om följande.

Artikel 1

Språk som omfattas av denna konvention är svenska, danska, finska, isländska och norska.

Konventionen avser såväl muntlig som skriftlig kontakt med en myndighet eller annat offentligt organ, dock ej telefonkontakt.

Artikkel 2

De kontraherende stater forpligter sig til at virke for, at en statsborger i en kontraherende stat skal, hvis der er behov herfor, kunne anvende sit eget sprog ved henvendelse til myndigheder og andre offentlige organer i den anden kontraherende stat. Foruden domstolene gælder dette først og fremmest i forhold til offentlige myndigheder såsom social-, sundheds-, arbejdsmarkeds-, skatte-, politi- og skolemyn-digheder.

I sager, der er til behandling ved domstolene og andre offentlige organer, skal myndighederne så vidt muligt sørge for, at statsborgere i den anden kontraherende stat får den fornødene tolke- og oversættelsehjælp. I straffesager skal statsborgerne altid have den nødvendige tolke-hjælp.

Artikkel 3

Omkostningerne til tolkning og oversættelse i sager, som er omfattet af artikel 2, bør afholdes af det offentlige. Omkostningerne til tolk i straffesager, der er undergi- vet offentlig påtale, skal altid udredes af det offentlige.

På trods af ovenstående kan en kontraherende stat dog kræve sine omkostninger til oversættelse af dokumenter refunderet helt eller delvis af den, som har indle- veret dokumentet, såfremt dette er af vidtløftig beskaf- fenhed, af ringe betydning, eller såfremt der i øvrigt fore- ligger særlige omstændig- heder. En kontraherende stat

2 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat vaikuttamaan siihen, että sopimusvaltion kansalainen tarvittaessa voi käyttää omaa kieltään asioidessaan muun sopimusvaltion viranomai- sissa ja muissa julkisissa toi- mielimissä. Tämä koskee tuomioistuimien lisäksi lä- hinnä sellaisia julkisia toi- mielimiä kuin sairaanhoito-, terveydenhoito-, sosiaali- ja lastensuojeluviranomaisia sekä työvoima-, vero-, po- liisi- ja kouluviranomaisia.

Tuomioistuimien ja mui- den julkisten toimielinten on mikäli mahdollista huolehdit- tava, että sopimusvaltion kansalainen saa niiden käsi- teltävissä asioissa tarvitta- van tulkittamis- ja kääntä- misavun. Rikosasioissa on kansalaisen aina saatava tul- kitsemisapu.

3 artikla

Tulkittamis- tai kääntä- miskustannukset 2 artiklassa tarkoitettussa asiassa on kor- vattava julkisista varoista. Tulkittamiskustannukset vi- rallisen syytteen alaisessa asiassa suoritetaan aina julki- sista varoista.

Edellä sanottu ei estä sopi- musvaltiota vaatimasta asia- kirjan kääntämiskustannuk- sia tai osaa niistä siltä, joka on antanut asiakirjan, jos asiakirja on lavea tai vähä- merkityksinen taikka jos sii- hen muutoin on erityistä syytä. Estettä ei ole myö- kään sille, että sopimusvaltio antaa säännöksiä julkisyhtei- sön oikeudesta vaatia tulkille

2. gr.

Samningsríkin skuldbinda sig til að stuðla að því að rík- isborgari samningsríkis geti eftir þörfum beitt eigin tungu í samskiptum við yfirvöld og aðrar opinberar stofnanir í öðru samningsríki. Auk samskipta við dómstóla á þetta sérstaklega við um samskipti við opinbera aðila, svo sem heilbrigðis-, félags- mála- og barnaverndaryfir- völd svo og vinnumarkaðs, skatta-, lögreglu- og skóla- yfirvöld.

Í málum sem eru til með- ferðar hjá dómstólum eða öðrum opinberum stofnum skulu þessar stofnanir eftir því sem frekast er kostur hlutast til um að útvega ríkis- borgara samningsríkis nægi- lega þjónustu túlks eða þýð- anda. Í sakamállum skulu rík- isborgarar ávallt fá nauð- synlega aðstoð túlks.

3. gr.

Kostnaður við túlkun eða þýðingu í málum sem greind eru í 2. gr. greiðist af hinu opinbera, þóknun til túlks vegna máls sem sætir opin- berri ákæru skal ávallt greiðast af hinu opinbera.

Þetta kemur þó ekki í veg fyrir að samningsríki geti krafist greiðslu að nokkru eða öllu leyti fyrir þýðingu á skjali frá þeim sem lagði skjalið fram ef það inniheldur óþarfar málalengingar eða er þýðingarlítið eða ef sérstakar ástæður eru að öðru leyti fyrir hendi. Þetta kemur heldur ekki í veg fyrir að samningsríki setji reglur um

Artikkel 2

De kontraherende stater forplikter seg til å virke for at en borger i en kontraherende stat etter behov skal kunne bruke sitt eget språk ved kontakt med myndigheter og andre offentlige organer i en annen kontraherende stat. Ved siden av domstolene gjelder dette særlig i forhold til offentlige organer som helse-, sosial- og barnevernsmyndigheter samt arbeidsmarkeds-, skatte-, politi- og skolemyndigheter.

I saker for domstolene og andre offentlige organer skal disse så langt råd er sørge for at borgere i en kontraherende stat får tilstrekkelig tolke- og oversettelsehjelp. I straffesaker skal borgerne alltid få den nødvendige tolkehjelp.

Artikkel 3

Kostnadene ved tolking eller oversettelse i saker som omfattes av artikkel 2, bør dekkes av offentlige midler. Utgifter til tolk i saker som er undergitt offentlig påtale skal alltid dekkes av det offentlige.

Dette er likevel ikke til hinder for at en kontraherende stat krever utgiftene til oversettelse av et dokument erstattet helt eller delvis av den som har levert inn dokumentet, dersom dette er av vidløftig karakter eller av liten betydning eller det ellers foreligger særlige grunner. En kontraherende stat skal heller ikke være forhindret

Artikel 2

De fordragsslutande staterna förbinder sig att verka för att en medborgare i en fördragsslutande stat vid behov skall kunna använda sitt eget språk vid kontakt med myndigheter och andra offentliga organ i en annan fördragsslutande stat. Detta gäller förutom vid kontakt med domstolar främst vid kontakt med offentliga organ såsom sjukvårds-, hälsovårds-, socialvårds- och barnavårdsmyndigheter samt arbetsmarknads-, skatte-, polis- och skolmyndigheter.

I mål och ärenden vid domstolar och andra offentliga organ skall dessa såvitt möjligt sörja för att medborgare i fördragsslutande stat får behövlig tolk- och översättningshjelp. I brottmål skall medborgaren alltid få den tolkhjälpen som behövs.

Artikel 3

Kostnad för tolkning eller översättning i mål eller ärende som avses i artikel 2 bör ersättas av allmänna medel. Ersättning till tolk i mål som rör allmänt åtal skall alltid utgå av allmänna medel.

Vad nu sagts skall ej utgöra hinder för en fördragsslutande stat att för översättning av en skriftlig handling återkräva kostnaden eller del därav av den som har gett in handlingen, om denna är av vidlyftig beskaffenhet eller av ringa betydelse eller om eljest särskilda skäl föreligger. Ej heller skall hinder föreligga för en fördragsslu-

skal heller ikke være afskåret fra at gennemføre regler, hvorefter det offentlige får ret til at kræve omkostningerne til tolk eller oversættelse refunderet af den, som i egenskab af tabende part eller af anden årsag skal afholde sagsomkostningerne.

Artikel 4

Den, der opholder sig på anstalt eller institution, bør i den udstrækning det er muligt, have adgang til samvær med andre, der behersker den pågældendes sprog.

Artikel 5

De kontraherende stater skal arbejde for oprettelsen af offentlige sprogserviceorganer eller anden form for tolke- og oversættelsesservice på steder, hvor statsborgere fra en anden kontraherende stat, som ikke forstår værtslandets sprog, opholder sig i større antal. Når antallet af sådanne statsborgere, der er bosatte i værtslandet eller i bestemte områder heraf tilsiger det, skal værtslandet fremme arbejdet med oversættelse og distribution af sådanne anvisninger, brochurer, blanketter og lignende, som er egnede til at forbedre forbindelsen mellem den enkelte og det offentlige.

Artikel 6

De kontraherende stater forpligter sig til at forsøge at yde en særlig indsats i sprogserviceopgørelser, når forholdene giver anledning her til, samt til at fremme det direkte samarbejde mellem myndighederne i de forskel-

lai kääntäjälle suoritettua korvausta siltä, joka hävinneenä osapuolena tai muutoin vastaa oikeudenkäyntikustannuksista.

4 artikla

Laitokseen otetulle tulee siinä määrin kuin se on mahdollista antaa tilaisuus yhdessäoloon sellaisen henkilön kanssa, joka hallitsee hänen kieltään.

5 artikla

Sopimusvaltioiden tulee edistää julkisten kielipalveluelinten perustamista tai muunlaisten tulkki- ja käännöspalvelujen järjestämistä sellaisilla paikkakunnilla, joilla oleskelee suurehko määrä isäntämaan kieltä taitamattomia muun sopimusvaltion kansalaisia. Milloin se tällaisten isäntämaassa tai sen tietyllä paikkakunnalla asuvien kansalaisten lukumäärä huomioon ottaen on aiheellista, tulee isäntämaan edistää sellaisten ohjeiden, esitteiden, lomakkeiden ja vastaavien tekstien kääntämistä ja jakelua, jotka voivat helpottaa yksityisen henkilön ja viranomaisten välisiä yhteyksiä.

6 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat tutkimaan mahdollisuuksia erityisiin kielipalvelua koskeviin toimiin, milloin olosuhteet antavat siihen aihetta, ja edistämään eri maiden viranomaisten välistä suoraa yhteistyötä sopimuk-

rétt hins opinbera til að endurkrefja kostnað túlkun eða þýðingu frá þeim sem tapar máli eða verður af öðrum ástæðum að standa straum af málskostnaði.

4. gr.

Þeim sem dvelur á stofnun eða hæli skal gefinn kostur eftir því sem aðstæður leyfa að umgangast aðra sem geta beitt sömu tungu.

5. gr.

Samningsríkin skulu leitast við að koma upp opinberri málalþjónustu eða annars konar túlkunareða þýðingaraðstoð á stöðum þar sem nokkur hópur ríkisborgara annars samningsríkis dvelur og sem skilur ekki tungu dvalarlandsins. Þegar fjöldi slíkra ríkisborgara í dvalarlandinu, eða á tilteknu svæði þar gefur tilefni til skal það ríki annast þýðingu og dreifingu leiðbeininga, bæklinga, dreifirita o.þ.h. sem auðveldað geta samskipti ríkisborgarans við hið opinbera.

6. gr.

Samningsríkin skuldbinda sig til að leitast við að gera átak varðandi málalþjónustu þegar ástæða þykir til og efla milliliðalausá samvinnu yfirvalda samningsríkjanna með það í huga að markmið samningsins komist til fram-

fra å gi bestemmelser om rett for det offentlige til å kreve utgiftene til tolk eller oversetter tilbakebetalt fra den som i egenskap av tapende part eller av andre grunner skal bære sakskostnadene.

Artikkel 4

Den som opholder seg i anstalt eller institusjon bør så langt råd er gis mulighet for samvær med andre som behersker vedkommendes språk.

Artikkel 5

De kontraherende stater skal arbeide for at det opprettes offentlige språktjenesteorganer eller annen form for tolke- og oversettelsestjeneste på steder der det finnes et større antall borgere av en annen kontraherende stat som ikke forstår vertslandets språk. Når antallet slike borgere bosatt i vertslandet eller på et bestemt sted i vertslandet tilsier det, skal vertslandet fremme arbeidet med oversettelse og distribusjon av slike rettleddninger, brosjyrer, skjemaer o.l. som kan lette kontakten mellom den enkelte og det offentlige.

Artikkel 6

De kontraherende stater forplikter seg til å søke å gjøre en særlig innsats i spørsmål om språktjeneste når forholdene tilsier det, og å fremme direkte samarbeid mellom myndighetene i de ulike statene med sikte på å

tande stat att meddela bestämmelser om rätt för det allmänna att återkräva ersättning till tolk eller översättare från den som i egenskap av förlorande part eller eljest skall svara för rättegångskostnaderna i målet eller ärendet.

Artikel 4

Den som är intagen på anstalt eller inrättning bör i den utsträckning det är möjligt ges tillfälle till samvaro med annan, som behärskar den intagnes språk.

Artikel 5

De fördragsslutande staterna skall främja inrättandet av offentliga språkserviceorgan eller tillhandahållandet av tolk- och översättnings-service i annan form på orter, där medborgare i en annan fördragsslutande stat som inte förstår värdlandets språk vistas i större antal. När det är befogat med hänsyn till antalet sådana medborgare som är bosatta i värdlandet eller på en viss ort i detta, skall värdlandet främja översättning och distribution av sådana anvisningar, broschyrer, blanketter eller dylikt som kan underlätta kontakten mellan den enskilde och det allmänna.

Artikel 6

De fördragsslutande staterna förbinder sig att pröva möjligheten av särskilda insatser i fråga om språkservice, när förhållandena ger anledning till det, och att främja direkt samarbete mellan myndigheter i de olika

lige stater med henblik på en virkeliggørelse af formålet med konventionen.

Artikel 7

Konventionen begrænser ikke to eller flere kontraherende stater adgang til, når der er anledning hertil, at træffe særlige aftaler, som indebærer videregående forpligtelser, end de, der er aftalt i denne konvention.

Artikel 8

Enhver af de kontraherende stater skal udpege en myndighed eller et andet organ, de har til opgave at holde sig orienteret om anvendelsen af konventionen i staten samt at fremme samarbejdet mellem staterne i spørgsmål, der omfattes af konventionen.

Nordisk Ministerråd vil herudover holde sig orienteret om anvendelsen af konventionen.

Artikel 9

De kontraherende stater kan tilslutte sig denne konvention gennem

- a) undertegnelse uden forbehold om ratifikation eller
- b) undertegnelse med forbehold om ratifikation i forbindelse med efterfølgende ratifikation.

Ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det finske udenrigsministerium.

Konventionen træder i kraft den første dag i den måned som begynder 2 måneder efter, at fire af de kontraherende stater har tilsluttet sig den. I forhold til en kontraherende stat, som tilslutter sig konventionen på

sen tærkoituksen toteuttamiseksi.

7 artikla

Sopimus ei rajoita kahden tai useamman sopimusvaltion mahdollisuutta tehdä tarvittaessa erityisiä sopimuksia, jotka sisältävät pidemmälle ulottuvia velvollisuuksia kuin nyt on sovittu.

8 artikla

Kunkin sopimusvaltion tulee nimetä viranomainen tai muu toimielin, jonka tehtävänä on seurata sopimuksen soveltamista siinä valtiossa ja edistää valtioiden välistä yhteistyötä sopimuksessa tarkoitetuissa kysymyksissä.

Myös Pohjoismaiden ministerineuvoston tulee seurata sopimuksen soveltamista.

9 artikla

Sopimusvaltiot voivat liittyä sopimukseen

- a) allekirjoittamalla sen ilman ratifiointivaraumaa; tai
- b) allekirjoittamalla sen ratifiointivaraumin ja sen jälkeen ratifioimalla sen.

Ratifiointiasiakirjat talletetaan Suomen ulkoasiainministeriöön.

Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka lähinnä seuraa kahden kuukauden kuluttua sen jälkeen, kun neljä sopimusvaltiota on liittynyt siihen. Myöhemmin liittynyt sopimusvaltion

kvæmda.

7. gr.

Samningur þessi kemur ekki í veg fyrir að tvö eða fleiri samningsríki geri með sér sérstakt samkomulag þykir til um frekari skyldur en hér er samið um.

8. gr.

Sérhverrt samningsríki skal tilgreina þann aðila sem hafi það hlutverk að fylgjast með framkvæmd samnings þessa í ríkinu og að efla samvinnu ríkjanna um þau atriði sem samningurinn nær yfir.

Þá skal norræna ráðherranefndin einnig fylgjast með framkvæmd þessa samnings.

9. gr.

Samningsríkin geta gerst aðilar að þessum samningi með því að

- a) undirrita hann án fyrirvara um fullgildinguna eða
- b) undirrita hann með fyrirvara um fullgildinguna ásamt síðari fullgildingunni.

Fullgildingarskjöl skal afhenda til vörslu í finnska utanríkisráðuneytinu.

Samningurinn öðlast gildi fyrsta dag þess mánaðar sem hefst eftir að liðnir eru tveir mánuðir frá því að fjögur samningsríki hafa gerst aðilar að samningnum. Gagnvart samningsríki sem síðar gerist aðili að samningnum öðlast

gjennomføre formålet med konvensjonen.

Artikkel 7

Konvensjonen er ikke til hinder for at to eller flere av de kontraherende stater, når det er grunn til det inngår særskilte avtaler som innebærer mer vidtgående forpliktelser enn de som er avtalt her.

Artikkel 8

Hver av de kontraherende stater skal utpeke et organ som skal ha til oppgave å følge med i gjennomføringen av konvensjonen i staten og fremme samarbeidet mellom statene i spørsmål som omfattes av konvensjonen.

Det tilligger også Nordisk Ministerråd å holde seg orientert om gjennomføringen av konvensjonen.

Artikkel 9

De kontraherende stater kan slutte seg til denne konvensjonen ved å

- a) undertegne uten forbehold om ratifikasjon eller
- b) undertegne med forbehold om ratifikasjon, kombinert med etterfølgende ratifikasjon.

Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det finske utenriksdepartement.

Konvensjonen trer i kraft første dag i den nærmest påfølgende måned etter at to måneder er gått etter at fire av de kontraherende stater har sluttet seg til konvensjonen. For en kontraherende stat som slutter seg til kon-

staterna för förverkligandet av syftet med konventionen.

Artikel 7

Konventionen innebär inte någon begränsning av möjligheten för två eller flera fördragsslutande stater att när anledning förekommer träffa särskilda överenskommelser som innefattar längre gående förpliktelser än som nu har avtalats.

Artikel 8

Var och en av de fördragsslutande staterna skall utse en myndighet eller ett annat organ med uppgift att följa tillämpningen av konventionen i den staten och att främja samarbetet mellan staterna i frågor som avses i konventionen.

Det ankommer även på Nordiska ministerrådet att följa tillämpningen av konventionen.

Artikel 9

De fördragsslutande staterna kan tillträda denna konvention genom

- a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation eller
- b) undertecknande med förbehåll för ratifikation i förening med efterföljande ratifikation.

Ratifikationshandlingarna skall deponeras i det finska utrikesministeriet.

Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som infaller två månader närmast efter det att den har tillträtts av fyra av de fördragsslutande staterna. För fördragsslutande stat som tillträder konventionen

et senere tidspunkt, træder denne i kraft to måneder efter, at denne stat har tilsluttet sig konventionen.

Enhver af staterne kan i forhold til enhver af de øvrige opsige konventionen med seks måneders varsel.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne konvention.

Som sket i Bornholm den 17. juni 1981 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk.

For Danmarks Regering:

Ole Espersen

osalta sopimus tulee voimaan kaksi kuukautta sen jälkeen, kun tämä valtio on liittynyt sopimukseen.

Kukin valtio voi suhteessa toiseen sopimusvaltioon irtisanoa sopimuksen lakkaamaan kuuden kuukauden kuluuttua irtisanomisesta.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet valtuutetut edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen Bornholmilla 17 päivänä kesäkuuta 1981. Sopimus on tehty yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena.

Suomen hallituksen puolesta:
För Finlands regering:

Christoffer Taxell

hann gildi tveimur mánuðum eftir að það hefur gerst aðili að honum.

Sérhvert samningsríki getur sagt samningnum upp gagnvart sérhverju öðru samningsríki með sex mánaða fyrirvara.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar með umboði undirritað þennan samning.

Gjört í Borgundarhólmi 17. júní 1981 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku.

Fyrir Ríkisstjórn Íslands:

Friðjón Þórðarson

vensjonen på et senere tidspunkt, trer den i kraft to måneder etter at denne stat har sluttet seg til konvensjonen.

Hver av statene kan i forhold til hver av de øvrige si opp konvensjonen med seks måneders varsel.

Til bekreftelse herav har undertegnede bemyndigede representanter undertegnet konvensjonen.

Utferdiget i Bornholm den 17. juni 1981, i et eksemplar på norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk.

For Norges Regjering:

Bjørn Skau

vid en senere tidpunkt träder den i kraft två månader efter det att denna stat har tillträtt konventionen.

Envar av staterna kan i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande med sex månaders varsel.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Som skedde i Bornholm den 17 juni 1981, i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken.

För Sveriges regering:

Carl Axel Petri

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
FROM THE SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

Reference is made to the report of [illegible] dated [illegible] at [illegible].

It is noted that [illegible] is a [illegible] of [illegible] and [illegible].

Very truly yours,
[illegible]